

Kitab Daniel - Saratus Tujuh Puluh Hiji

Catur Géopolitik: Vatikan, Komunisme, jeung Péréngkolan pikeun Kakawasaan Dunya

Jeff Pippenger

2024-04-01

Buku *The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West*, ditulis ku Malachi Martin, sarta munggaran dipedalkeun dina taun 1990. Martin nalungtik kalungguhan Paus Yohanes Paulus II minangka hiji tokoh anu mawa parobahan gedé dina pulitik jeung diplomasi global salila satengah ahir abad ka-20. Anjeunna ngabahas kalungguhan Paus dina ragragna Komunisme di Éropa Wétan. Ieu buku nampilkeun hiji sudut pandang Katolik ngeunaan dinamika anu nyababkeun kajembaranana ayat kaopat puluh tina Daniel pasal sabelas, dina mangsa ahir taun 1989.

Martin nganalisis dinamika internal Uni Soviét dina kapamingpinan Mikhail Gorbachev, hususna museur kana kawijakan Gorbachev ngeunaan “glasnost” (kabuka) jeung “perestroika” (restrukturisasi). Anjeunna ngabahas rupa-rupa tangtangan anu disanghareupan ku Uni Soviét sarta usaha-usaha Gorbachev pikeun ngaréformasi sistem Komunis. Anjeunna ngulik tegangan géopolitik jeung perebutan kakawasaan antara Uni Soviét (raja kidul—naga), Garéja Katolik (raja kalér—sato galak), jeung naon anu ku anjeunna disebut Kulon kapitalis (tentara proksi raja kalér—nabi palsu). Anjeunna ngabahas konflik idéologis, spionase, jeung operasi-operasi rusiah anu nandaan mangsa Perang Tiis sarta nalungtik usaha rupa-rupa pihak pikeun ngabentuk masa depan dunya.

Martin nekenkeun pentingna Katolikisme minangka hiji kakuatan dina pulitik jeung diplomasi global. Anjeunna ngedalkeun yén Garéja Katolik, dina kapamimpinan Paus Yohanes Paulus II, maénkeun peran anu pohara penting dina nangtukeun jalanna sajarah dina mangsa éta sarta mangaruhan hasil ahir Perang Tiis. Anjeunna nempatkeun pangaruh Yohanes Paulus dina kontéks panampakan Maria di Fatima, Portugal, sarta nangtukeun pangaruh Fatima kana kajadian-kajadian global jeung peran Garéja Katolik dina nangtukeun jalanna sajarah. Martin ngusulkeun yén kajadian-kajadian di Fatima ngandung implikasi nubuat jeung géopolitik anu kacida pentingna, utamana dina kontéks jaman Perang Tiis.

Martin nalungtik tilu rusiah Fatima, anu cenah diwahyukeun ku Parawan Maria ka tilu budak angon leutik di Fatima dina taun 1917. Anjeunna ngusulkeun yén rusiah katilu, anu mimitina dirahasiakeun ku Vatikan sarta kakara diungkabkeun dina taun 2000, ngandung pangéling-ngéling apokaliptik ngeunaan mangsa hareup Garéja Katolik jeung dunya. Martin ngajawab yén kajadian-kajadian di Fatima, kaasup panémbongan-panémbongan jeung amanat-amanat anu ditepikeun ku Parawan Maria, miboga implikasi anu penting pikeun pulitik global jeung perjuangan antara komunisme jeung kapitalisme dina mangsa Perang Tiis.

Martin nekenkeun peran Paus Yohanes Paulus II minangka tokoh konci dina kalumangsungan ramalan-ramalan Fatima. Anjeunna ngusulkeun yén Yohanes Paulus II ningali dirina sorangan minangka “uskup nu maké bodas” anu kasebut dina rusiah katilu Fatima, sarta yén anjeunna nganggap kapausanana minangka hiji misi pikeun nyanghareupan kakuatan-kakuatan kajahatan jeung ngamajukeun pembaruan rohani di jero Garéja Katolik sarta masarakat sacara lega.

Martin ngusulkeun yén pesen-pesen Fatima nekenkeun pentingna peperangan rohani jeung kabutuhan sangkan Garéja Katolik nyanghareupan kakuatan-kakuatan jahat, boh di jero boh di luar Garéja. Manéhna ngajukeun yén kajadian-kajadian di Fatima nyayagikeun hiji kerangka rohani jeung moral pikeun ngartos jeung nyanghareupan tangtangan-tangtangan anu keur disanghareupan ku umat manusa di dunya modéren. Pesen-pesen Fatima ngawakilan pesen satanis anu ngabiasakeun Katolik pikeun narima Sétan salaku Kristus, nalika manéhna “naru” Kristus dina hukum Minggu anu baris geura datang.

“Setan bakal ngalakukeun mujijat-mujijat pikeun nipu jalma-jalma anu cicing di bumi. Spiritualisme bakal ngalaksanakeun pagawéanana ku cara nganyatakeun anu paéh jadi dipasrahkeun. Badan-badan agama anu nampik ngadéngé pangandika-pangandika pangéling ti Allah bakal aya dina panyasaran anu kacida kuatna, sarta bakal ngahiji jeung kakawasaan sipil pikeun nganiaya para wali. Garéja-garéja Protestan bakal ngahiji jeung kakawasaan kapapaan dina nganiaya umat Allah anu nurut kana parentah-parentah-Na. Ieu téh kakawasaan anu ngawangun sistem panganiayaan anu gedé, anu bakal ngalaksanakeun tirani rohani kana nurani manusa-manusa.”

“‘Anjeunna miboga dua tanduk saperti anak domba, jeung manéhna nyarita saperti naga.’ Sanajan ngaku jadi pangiring Anak Domba Allah, manusa jadi kaserep ku roh naga. Maranéhna ngaku lemah lembut jeung handap asor, tapi maranéhna nyarita jeung nyieun undang-undang kalawan roh Iblis, nembongkeun ku lampahna yén maranéhna téh sabalikna tina anu ku maranéhna diaku. Kakawasaan anu siga anak domba ieu ngahiji jeung naga dina ngayakeun perang ngalawan jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung miboga kasaksian Yesus Kristus. Jeung Sétan ngahiji jeung urang Protestan jeung penganut kapausan, gawé babarengan jeung maranéhna minangka allah dunya ieu, maréntah ka manusa saolah-olah maranéhna téh rahayat karajaanna, pikeun diperlakukeun jeung diparéntah jeung dikawasa sakumaha anu dipikahoyong ku manéhna.

“Upami jalma-jalma henteu satuju pikeun ngalalaworakeun parentah-parentah Allah, roh naga téh kaungkab. Maranéhna dipanjara, dibawa ka hareupeun majelis-majelis, sarta didenda. ‘He causeth all, both small and great, rich and poor, free and bond, to receive a mark in their right hand, or in their foreheads’ [Revelation 13:16]. ‘He had power to give life unto the image of the beast, that the image of the beast should both speak, and cause that as many as would not worship the image of the beast should be killed’ [verse 15]. Ku kituna Iblis ngarebut hak-hak husus Yéhuwa. Jalma dosa linggih dina korsi Allah, ngumumkeun dirina sorangan minangka Allah, sarta ngalampahkeun dirina di luhur Allah.” Manuscript Releases, jilid 14, 162.

Anti Kristus téh hiji lambang, boh pikeun paus di Roma, boh pikeun Sétan, sabab paus di Roma téh wakil Sétan di bumi. “Ku kituna Sétan ngarebut hak-hak istimewa Yéhuwa. Jalma dosa linggih

dina korsi Allah, ngébréhkeun dirina sorangan jadi Allah, sarta ngalampahkeun kaluhungan di luhur Allah.” Sétan boga maksud pikeun ngawasaan dunya nepi ka sakitu nalika manéhna nyokot kakawasaan, nepi ka manéhna bakal maréntahkeun “ka manusa saolah-olah maranéhna téh rahayat karajaanna, pikeun diperlakukeun jeung diparéntah jeung dikawasa sakahayangna.” Supaya boga tahta agama pikeun maréntah ti dinya, manéhna nyiptakeun Garéja Katolik, sarta supaya boga tahta pulitik pikeun maréntah ti dinya, manéhna nyiptakeun Perserikatan Bangsa-Bangsa.

“Pasalia ieu kompromi antara kapir jeung Kristen ngahasilkeun mekarna ‘jalma dosa’ anu geus diprediksikeun dina nubuat minangka anu ngalawan ka Allah sarta ngangkat dirina saluhureun Allah. Eta sistem agama palsu anu raksasa teh mangrupa karya agung kakawasaan Iblis—hiji tugu pangling-ngeling kana usaha-usahana pikeun ngalinggihkeun dirina dina tahta guna marentah bumi nurutkeun kahayangna sorangan.” *The Great Controversy*, 50.

Mujijat Fatima, jeung nubuatna anu satanis, nyaéta naon anu ku Sétan dipaké pikeun nyiapkeun hiji latar profétis anu ngamungkinkeun Katolik gancang nyerahkeun garéjana kana kakawasaanana, nalika manéhna nembongan, sarta ngawakilan dirina minangka Kristus. Pangawakilan dirina minangka Kristus dimimitian dina hukum Minggu anu enggal datang, anu dilambangkeun dina ayat genep welas, ayat dua puluh dua, ayat tilu puluh hiji, jeung ayat opat puluh hiji tina Daniel pasal sabelas.

“Ku dekrit anu maksa ngajalankeun ngadegna Kapapaan, anu ngalanggar hukum Allah, bangsa urang bakal misahkeun dirina sapinuhna ti kabeneran. Nalika Protestantisme ngulurkeun leungeunna ngalangkungan jurang pikeun ngagenggem leungeun kakawasaan Roma, nalika manéhna ngalegaan leungeunna ngalangkungan liang jero pikeun silihjabat jeung Spiritualisme, nalika, dina pangaruh ieu pasatuan tilu rupa, nagara urang bakal mungkir kana unggal asas Konstitusina minangka pamaréntahan Protestan jeung républik, sarta bakal nyadiakeun jalan pikeun nyebarkeun kasalahan-kasalahan jeung panipuan-panipuan kapapaan, mangka urang bisa nyaho yén waktuna geus datang pikeun padamelan Iblis anu matak pikasieuneun, sarta yén ahirna geus caket.” *Testimonies*, jilid 5, 451.

Dina waktu hukum Minggu di Amérika Sarikat, “waktuna geus datang pikeun pagawéan ajaib Sétan.” Dina Wahyu pasal tilu welas, ayat sabelas, Amérika Sarikat “nyarita” saperti naga, tuluy dina ayat tilu welas, anu ngan saukur nandakeun naon anu lumangsung nalika Amérika Sarikat “nyarita,” ku netepkeun hukum Minggu, Sétan nembongan saolah-olah nyaur seuneu turun ti langit.

“Abdi-abdi Allah, kalayan beungeut maranéhna anu kasinarkeun sarta ngagenclang ku pangbakti anu suci, bakal gancang ngalanglang ti hiji tempat ka tempat séjén pikeun ngawawarkeun pesen ti sawarga. Ku rébuan sora, di sakuliah bumi, éta pangéling-éling bakal ditepikeun. Mujijat-mujijat bakal dipidamel, anu gering bakal dicageurkeun, sarta tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban bakal nuturkeun jalma-jalma anu percaya. Sétan ogé digawé, kalayan kaajaiban-kaajaiban palsu, malah nepi ka nurunkeun seuneu ti sawarga di payuneun manusa. Wahyu 13:13. Ku kituna pangeusi bumi bakal dibawa pikeun nangtukeun pihakna.” *The Great Controversy*, 611, 612.

Pesen-pesen Fatima ditegeskeun ku hiji mujijat anu dipasaksian ku koran-koran pamaréntah nu ateistis anu hadir dina éta kajadian pikeun ngabantah klaim-klaim anu geus dijieun ngeunaan nu disebut Parawan Maryam ngadatangan tilu budak dina poé katilu welas unggal bulan ti Méi nepi ka mujijat tanggal 13 Oktober 1917. Sakabéh organisasi warta ateistis anu aya di Fatima dina waktu éta mujijat lumangsung mastikeun éta kajadian. Éta téh mujijat anu sajati (ti Iblis).

Sakumaha diidentifikasi ku Malachi Martin dina bukuna, Paus Yohanes Paulus dipingpin ku pangbaktianna ka Maryam ti Fatima. Nubuat rusiah ti Fatima, anu henteu diungkabkeun nepi ka taun 2000, tangtu waé mangrupa nubuat satanis, tapi dina poé-poé panungtungan Yesus ngulang poé-poé awal. Kitab pangkolotna dina Alkitab, kitab anu pangheulana ditulis ku Musa, nyaéta Kitab Ayub, sarta éta nétélakeun yén Ayub, anu ngalambangkeun saratus opat puluh opat rébu, sabab sakabéh nubuat kacumponan kalayan pangsampurnana dina poé-poé panungtungan. Iblis, dina carita Ayub, diidinan mawa pati jeung karuksakan ka Ayub, pikeun tujuan nguji Ayub. Mujijat-mujijat anu diidinan ku Allah pikeun dilaksanakeun ku Iblis dina poé-poé panungtungan, nyaéta mujijat-mujijat anu sajati. Éta téh mujijat-mujijat satanis, tapi Allah geus ngidinan Iblis ngalaksanakeun kalakuan puncakna, pikeun tujuan anu sarua sakumaha Anjeunna ngidinan Iblis nguji Ayub.

“Loba anu narékahan ngajelaskeun rupa-rupa manifestasi spiritual ku cara ngahubungkeun éta sagemblengna kana panipuan jeung kapinteran leungeun ti pihak médium. Tapi sanajan leres yén hasil tina tipu daya mindeng dipidangkeun saolah-olah éta manifestasi anu sajati, ogé geus aya pintonan anu écés tina kakawasaan adikodrati. Ketukan misterius anu ku éta spiritualisme modéren dimimitian téh lain hasil tina tipu daya atawa kalicikan manusa, tapi mangrupikeun pagawéan langsung malaikat-malaikat jahat, anu ku jalan kitu ngawanohkeun salah sahiji delusi anu panghasilna pikeun ngancurkeun jiwa. Loba jalma bakal kajiret ku kayakinan yén spiritualisme téh ngan saukur panipuan manusa; nalika maranéhna dibawa nyanghareupan langsung manifestasi-manifestasi anu teu bisa ku maranéhna dianggap iwal ti adikodrati, maranéhna bakal kacekel ku tipu, sarta bakal ditungtun narima éta minangka kakawasaan Allah anu agung.

“Jalma-jalma ieu ngalalaworakeun kasaksian Kitab Suci ngeunaan kaajaiban-kaajaiban anu dipigawe ku Iblis jeung para agénna. Ku pitulung satanis para ahli sihir Firaun dimampuhkeun pikeun nyonto padamelan Allah. Paulus mere kasaksian yén saméméh datangna Kristus anu kadua bakal aya pintonan-pintonan kakawasaan satanis anu sarupa. Datangna Gusti bakal dipiheulaan ku ‘padamelan Iblis kalawan sagala kakawasaan jeung tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban palsu, sarta kalawan sagala tipu daya kajahatan.’ 2 Tesalonika 2:9,10. Jeung rasul Yohanes, nalika ngajéntrékeun kakawasaan anu ngadamel mujijat anu bakal dipintonkeun dina poé-poé panungtungan, nyatakeun: ‘Manéhna nyieun kaajaiban-kaajaiban anu gedé, nepi ka nyieun seuneu turun ti langit ka bumi di hareupeun manusa, sarta nipu jalma-jalma anu cicing di bumi ku jalan mujijat-mujijat anu dipiboga kakawasaanana pikeun dipigawé.’ Wahyu 13:13, 14. Anu diramalkeun di dieu lain saukur panipuan biasa. Jalma-jalma katarajang ku tipu ku mujijat-mujijat anu para agén Iblis boga kakawasaan pikeun ngalakukeunana, lain ku anu ukur dipura-purakeun ku maranéhna.” The Great Controversy, 553.

Pesen-pesen Fatima dina buku karya Malachi Martin digambarkeun minangka struktur profétik Katolik dina poé-poé panungtungan, patalina jeung hiji pasualan internal dina jero gereja, anu bisa dipidangkeun boh minangka paus anu hadé ngalawan paus anu goréng, boh minangka paus konservatif ngalawan paus liberal. Paus konservatif, sarta nurutkeun bacaan Martin ngeunaan mujijat éta, paus anu hadé, ngadasarkeun pamahamanana kana Konsili Vatikan Kahiji, anu ogé katelah Vatikan I, anu lumangsung ti 8 Désémber 1869 nepi ka 20 Juli 1870, di hijikeun ku Paus Pius IX sarta utamana museur kana netepkeun dogma ngeunaan kateu-salahna paus sarta nangtungan rupa-rupa perkara téologis jeung doktrinal anu keur disanghareupan ku Gereja Katolik dina mangsa éta. Konsili Vatikan Kadua, anu ilahar katelah Vatikan II, dilaksanakeun leuwih ahir, ti 11 Oktober 1962 nepi ka 8 Désémber 1965. Eta di hijikeun ku Paus Yohanes XXIII sarta diteruskeun ku Paus Paulus VI sanggeus pupusna Yohanes XXIII.

Poé-poé panungtungan Katolik, sakumaha ditepikeun ku Martin, nandakeun pasulayan antara kateumalingan jeung kautamaan Garéja Roma sakumaha ditetepkeun dina Vatikan I, sabalikna jeung liberalisme anu kiwari katingali dina diri Fransiskus, paus anu “woke”, sarta anu diwakilan dina dokumén-dokumén Vatikan II. Martin ngusulkeun yén dina jero pasulayan antara dua pamarekan ieu dina ngawasaan garéja, Perang Dunya Katilu ngabeledug, sarta Yesus mulang, turun ka bumi, netepkeun berkah-Na ka paus anu hadé, sarta nyekel tahta Garéja Katolik.

Dina ayat tilu welas nepi ka lima welas, tina Daniel sabelas, sajarah anu langsung miheulaan hukum Minggu dina ayat genep welas, ngagambarkeun perang katilu jeung panungtung tina perang-perang proksi. Eta teh perang anu nuturkeun kameunangan Putin dina ayat sabelas jeung dua welas, nanging dina bagian tengah tina tilu ayat eta, ayat opat welas nuduhkeun iraha Katolik asup kana sajarah poé-poé panungtung.

Numutkeun Yesaya, sundal Romawi téh dipopohokeun salila pamaréntahan simbolis tujuh puluh taun karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci. Waktu kahiji kalina kapapaan ditahtakeun di bumi dina taun 538, tetengger anu miheulaan ditahtakeunna éta nyaéta dekret Yustinianus dina taun 533.

Sajarah anu ngurilingan dekret Justinianus nétélakeun yén Justinianus narékahan pikeun ngahijikeun kakawasaanana kana karajaanana ku cara ngeureunkeun paséa agama anu geus nyababkeun kaributan di éta karajaan. Paséa éta nyaéta naha gereja di Konstantinopel di wétan, atawa gereja di Roma di kulon, anu jadi kapala tina anu disebut gereja Kristen. Dina ayat katilu welas, présidén panungtungan Amérika Serikat bakal nyanghareupan hiji pasulayan anu maksa anjeunna pikeun nyaruakeun sajarah Justinianus, sarta ngumumkeun yén gereja Katolik téh kapala gereja-gereja, jeung nu ngabenerkeun kaum bid'ah, supaya ngadegkeun pangrojong pulitik anu diperlukeun pikeun ngahijikeun kakawasaanana.

Urang ulah neundeun kayakinan naon baé kana ramalan-ramalan satanis ti Fatima, tapi urang wajib nengetan kana naon anu kaungkab dina Firman Allah. Dina awal abad ka-dua puluh, duanana tanduk tina sato galak bumi geus asup kana generasi katiluna, nyaéta generasi kompromi. Tanduk Républikan nyerahkeun sistim kauanganana ka para bankir dunya, anu asal-usulna ngalacak deui ka kulawarga Taméng Beureum, nyaéta Rothschilds, jeung patalina anu misterius jeung Illuminati, Freemasonry, paguyuban-paguyuban rusiah, jeung tarekat Jesuit. Sister White sacara langsung

mere panggeuing ngeunaan unsur-unsur ieu. Dina mangsa anu sarua, Adventisme Laodikea, salaku tanduk Protestan, nyerahkeun lembaga-lembaga atikan jeung agamana kana pangaturan dunya.

Dina mangsa éta pisan, raja kidul modéren ngamimitian sajarahna ku Révolusi Rusia, sedengkeun raja kalér modéren ngamimitian sajarahna ku mujijat Fatima. Sakumaha ditekenkeun ku Malachi Martin dina bukuna, salian ti pasalingsingan internal antara paus anu hadé jeung paus anu goréng, pesen-pesen Fatima ngaidentifikasi pasalingsingan Katolik ngalawan ateisme sacara umum, tapi leuwih husus ngalawan ateisme Rusia. Rusiah anu ku paus dina taun 1917 kudu dipilampah éta ngandung jangji (satanis), yén lamun paus ngayakeun hiji conclave sarta ngabaktikeun Rusia ka Parawan Maria, mangka moal aya perang dunya anu kadua. Éta ogé ngaidentifikasi yén lamun paus nolak, Rusia bakal nyebarkeun filsafatna ka mana-mana sarta saterusna bakal aya deui hiji perang dunya.

Perang dunya kadua ngawengku perang Katolikisme ngalawan Komunisme Rusia. Pasukan proksi Katolikisme dina perang éta nyaéta Jérman Nazi. Kapausan salawasna ngagunakeun pasukan-pasukan proksi. Dina taun 1933 garéja Katolik, ngaliwatan karya Kardinal Pacelli, nandatangan hiji konkordat jeung Adolph Hitler anu ngamungkinkeun Hitler nyekel kadali Jérman, sarta nurutkeun kasaksian Hitler sorangan, kontrak éta (konkordat) anu ngamungkinkeun Hitler ngaréngsékeun patalékan Yahudi. Kaum Nazi téh mangrupa proksi kapausan ngalawan Rusia anu ateistis dina Perang Dunya II, sarta dina perang kadua tina perang-perang proksi, anu ayeuna keur lumangsung di Ukraina, éta keur dijalankeun ku pasukan proksi Nazi séjén.

Urang bakal neruskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

“Ngaliwatan dua kasalahan gedé, nya éta kalanggengan jiwa jeung kasucian poé Minggu, Sétan bakal mawa jalma-jalma kana pangabobodoanana. Sedengkeun anu kahiji nempatkeun dasar pikeun spiritualisme, anu kadua nyiptakeun tali kasaluyuan jeung Roma. Kaum Protestan di Amérika Sarikat bakal jadi anu pangpayunna dina ngulurkeun leungeunna ngaliwatan jurang pikeun ngagenggem leungeun spiritualisme; maranéhna bakal ngahontal ngaliwatan jeroing lolongkrang pikeun silihgenggem leungeun jeung kakawasaan Roma; sarta dina pangaruh ieu persatuan tilu rupa, nagara ieu bakal nuturkeun tapak léngkah Roma dina nginjak-injak hak-hak nurani.”

“Lamun spiritisme beuki raket niron kana Kristen nominal jaman kiwari, éta miboga kakuatan anu leuwih gede pikeun nipu jeung ngajiret. Setan sorangan bakal mintonkeun diri saolah-olah geus tobat, nurutkeun tatanan modéren kaayaan ayeuna. Anjeunna bakal némbongan dina pasipatan malaikat cahaya. Ku perantaraan spiritisme, mujijat-mujijat bakal dilakonan, nu gering bakal diubaran, jeung loba kaajaiban anu teu bisa dipungkir bakal dipintonkeun. Jeung ku sabab roh-roh éta bakal ngaku iman ka Alkitab, sarta némbongkeun hormat ka lembaga-lembaga garéja, pagawéan maranéhna bakal ditarima minangka pintonan kakawasaan ilahi.

“Garis pamisah antara urang Kristen nu ngan ukur ngaku jeung jalma-jalma doraka ayeuna geus ampir teu bisa dibédakeun. Anggota-anggota garéja nyaah kana naon anu dipikanyaah ku dunya sarta daék ngahiji jeung maranéhna, jeung Sétan netepkeun pikeun ngahijikeun maranéhna jadi hiji awak, sahingga nguatkeun perkarana ku ngagiring sakumna kana jajaran

spiritualisme. Kaum Papist, anu ngagungkeun mujijat minangka tanda pasti tina garéja nu sajati, bakal gampang kaceuceub ku ieu kakawasaan anu ngadamel kaajaiban; jeung kaum Protestan, sanggeus miceun taméng bebeneran, ogé bakal kasasab. Kaum Papist, kaum Protestan, jeung jalma-jalma dunya sarua bakal narima wangun kasalehan tanpa kakawasaanana, sarta maranéhna bakal ningali dina ieu persatuan hiji gerakan anu agung pikeun ngarobah dunya sarta ngawanohkeun milénium anu geus lila dipiharep.”

“Ngaliwatan spiritualisme, Iblis nembongan minangka nu méré kahadéan ka umat manusa, nyageurkeun panyakit-panyakit jalma, sarta ngaku-ngaku nampilkeun hiji sistem iman agama anu anyar jeung leuwih luhur; tapi dina waktu anu sarua anjeunna digawé minangka nu ngancurkeun. Gogodana nganteurkeun jalma réa kana karuksakan. Hawa nafsu anu teu kaampeuh ngagulingkeun akal budi; kasenangan hawa birahi, pasalia paham, jeung tumpahna getih tuluy nuturkeun. Iblis resep kana perang, sabab éta ngagedurkeun hawa nafsu panggoréngna dina jiwa, tuluy nyapukeun korbanna kana kalanggengan dina kaayaan kelemebut ku maksiat jeung getih. Maksudna nya éta pikeun ngahasud bangsa-bangsa sangkan silih perang, sabab ku jalan kitu anjeunna bisa ngabelokkeun pikiran jalma-jalma tina pagawean nyiapkeun diri pikeun nangtung dina poé Allah.”

“Setan oge ngagawé ngaliwatan unsur-unsur alam pikeun ngumpulkeun panénna tina jiwa-jiwa anu can sayaga. Anjeunna geus nalungtik rasiah laboratorium alam, sarta anjeunna ngagunakeun sagala kakawasaanana pikeun ngadalikeun unsur-unsur sajawuh Allah ngidinan. Waktu anjeunna diidinan nandanganan Ayub, bet gancang domba-domba jeung sapi-sapi, para palayan, imah-imah, barudak, kasapu leungit, hiji kasusah nuturkeun kasusah séjénna saolah-olah dina sakedapan. Allah lah anu nangtayungan mahluk-mahluk-Na sarta ngawatesanan maranéhna tina kakawasaan si pangancur. Tapi dunya Kristen geus némbongkeun panghinaan ka hukum Yéhuwa; jeung Gusti bakal ngalakukeun persis sakumaha anu geus dinyatakeun ku Mantenna yén Anjeunna bakal ngalakukeunana—Mantenna bakal narik berkah-Na tina bumi sarta miceun panangtayungan-Na ti jalma-jalma anu mbrontak ngalawan hukum jeung pangajaran-Na sarta maksa batur ngalakukeun hal anu sarua. Setan ngawasa sakumna jalma anu ku Allah henteu dijaga sacara husus. Anjeunna bakal méré kahadean jeung kamakmuran ka sabagian jalma pikeun ngajalankeun rancangan-rancanganna sorangan, sarta anjeunna bakal mawa kasusah ka nu séjén sarta nyurung manusa supaya percaya yén Allah lah anu keur nandanganan maranéhna.” *The Great Controversy*, 588, 589.